

Література.

1. Антонюк О.О. Концептуальні положення організаційно-економічного механізму оздоровлення підприємств / О.О. Антонюк // Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Інноваційна економіка». – Тернопіль, 2011. – № 5 (24). – С. 74-77.

2. Важинський Ф.А. Сутність антикризового фінансового управління підприємством / Ф.А. Важинський, А.В. Колодійчук // Економіка промисловості. – 2009. – № 5 (48).

3. Дорофєєва Г.А. Реструктуризація підприємств як стратегічна альтернатива подолання кризових явищ в економіці / Г.А. Дорофєєва // Економіка промисловості. – 2010. – № 3 (51).

4. Кашуба Я.М. Вибір методів та підходів стратегічного управління розвитком підприємництва / Я.М. Кашуба // Економіка та держава. – 2011. – № 9. – С. 16-17.

5. Ковтун О.А. Напрями оптимізації фінансових ресурсів підприємств в умовах нестабільності середовищ / О.А. Ковтун // Інвестиції: практика та досвід. – 2011. – № 7. – С. 47-50.

ПОПЕРЕДЖУВАЛЬНИЙ ХАРАКТЕР ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ

***ПЕНЗЕВА Ю.М., МАГІСТРАНТКА*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

На сьогодні основним елементом державного фінансового контролю виступає податковий контроль. Згідно з Податковим кодексом України, податковий контроль – це система заходів, що вживаються контролюючими органами та координуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з метою контролю правильності нарахування, повноти і своєчасності сплати податків і зборів, а також дотримання законодавства з питань регулювання обігу готівки, проведення розрахункових та касових операцій, патентування, ліцензування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи [1].

Податковий контроль, як об'єкт наукових досліджень, розглядався у наукових працях як зарубіжних вчених, так і вітчизняних, таких як: Бечко П.К., Витвицької Н.С., Воронова Л.К.,

* Науковий керівник – Рижикова Н.І., к.е.н., доцент

Завгороднього В.П., Іванова Ю.Б., Онищенко В.А., Шохіна С.О та інших. Автори по-різному підходять до суті податкового контролю.

Бечко П.К. розглядає податковий контроль як «процес, що забезпечує досягнення намічених цілей, завдань та планових параметрів, в тому числі шляхом застосування фінансових санкцій, якій передбачає виявлення відхилень між фактично досягнутими результатами за певний період від запланованих, а також вживання заходів, спрямованих на їх усунення» [2].

Податковий контроль одночасно носить забезпечувальний та попереджувальний характер [3].

Попереджувальний характер податкового контролю полягає в стимулюванні платників податків до правильності розрахунків і сплати податків. Так, при наявності податкового контролю платників податків передбачається, що недоплачені суми податків за результатами перевірок будуть стягнені з фінансовими санкціями до бюджету та, відповідно, ухилитися від оподаткування небезпечно [4].

Запобіжні заходи, що застосовуються до платників податків у фінансовій сфері, як правило, передують здійсненню заходів фінансової і правової відповідальності за здійснення податкових порушень (за умови наявності складу правопорушення), тобто випереджають реалізацію фінансових санкцій, накладення адміністративних і дисциплінарних стягнень, застосування кримінального покарання. Запобіжні заходи застосовуються державними органами з метою запобігання вчиненню податкових правопорушень та контролю за правильністю внесення платниками податків відповідних платежів до бюджету та позабюджетних фондів.

Отже, податковий контроль є складним багатовимірним процесом, що відіграє значну роль у формуванні ефективної податкової політики держави. Де попереджувальний характер податкового контролю, вираженого в санкціях, полягає головним чином у тому, що він призначений грати у правовій системі правоохоронну роль, тобто забезпечувати її нормальне функціонування і перш за все досягнення «ефекту гарантованого результату».

Література.

1. Податковий кодекс від 02.12.2010 р. № 2755-VI // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/>

2. Бечко П.К. Податковий менеджмент: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] // П.К. Бечко, Н.В. Лиса. К.: Центр учбової літератури, 2009. – 288 с.

3. Іванов Ю.Б. Податковий менеджмент : підручник // Ю.Б. Іванов, А.І. Крисоватий. – К. : Знання, 2008. – 525 с

4. Податковий контроль : [навч. посібн.] / О.Є. Найденко. – Х. : Вид. ХНЕУ, 2012. – 224 с.

ФОРМУВАННЯ ПЕРВІСНОЇ ВАРТОСТІ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ В КОНТЕКСТІ ВИКОРИСТАННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ОБЛІКУ

***ПІЛИПЕНКО К.А., К.Є.Н., ДОЦЕНТ,
АРУТЮХОВА О.А., СТУДЕНТКА, АНТОНЕНКО С.Ю., СТУДЕНТКА,
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ***

Для забезпечення діяльності кожного підприємства поряд з наявністю поточних активів важливе значення має присутність довгострокових активів, до яких належать основні засоби, інші матеріальні та нематеріальні активи, що тривалий час використовуються підприємством. В окремих країнах їх ще називають необоротними, позаоборотними, постійними [4].

У закордонній обліковій термінології поняття «довгострокові активи» позначається різними термінами, зокрема необоротними активами, операційними активами, позаоборотними активами. У більшості країн довгострокові активи містять основні засоби та нематеріальні активи [4].

При віднесенні активів до довгострокових у зарубіжних країнах вартісні обмеження, в більшості випадків, не встановлюються. Підприємства мають можливість залежно від розмірів і виду діяльності самостійно вирішувати капіталізувати такі витрати чи списувати як поточні [10].

Методологічні основи формування в бухгалтерському обліку інформації про основні засоби і розкриття інформації про них у фінансовій звітності підприємств, організацій та інших юридичних осіб всіх форм власності регламентуються Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» (далі П(С)БО 7) [2, 10].

В міжнародній практиці нормативне регулювання обліку довгострокових активів регламентується: МСБО 16 «Основні засоби» (земля, основні засоби, природні ресурси); МСБО 38 «Нематеріальні активи» (нематеріальні активи); МСБО 36 «Зменшення корисності активів»; МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу» [5, 6, 7, 8].